

Anexa 01

Elemente esențiale din evoluția istorică a țesutului urban din ZCP Dacia

Analiza evoluției istorice a țesutului urban din ZCP 13 Dacia a avut la bază datele colectate din teren precum și o serie de documente cartografice relevante și anume planurile istorice de referință ale orașului București – Borroczyn 1844-1846, Institutul Geografic al Armatei 1895-1899 și 1911, Atelierele Socec & Co 1914, Mihail Pântea 1921, Institutul Cartografic 1931, respectiv ridicările topografice dateate în general în 1974 și 1990. De asemenea au fost consultate documente scrise și anume regulamentele urbanistice de referință – 1847 (pentru împărțirea în ocoale), 1848, 1878, 1890, 1928, 1939 (de construcții și alinieri), dar și titluri relevante din literatura secundară.

Prin compararea situației actuale cu cea relevată de planurile istorice, din punct de vedere al evoluției țesutului urban în conformarea actualului bulevard Dacia se remarcă următoarele etape:

- **ante 1911:** porțiunea cuprinsă între str. Viitorului și str. Silvestru, precum și cea cuprinsă între str. Icoanei și str. Viitorului;

În urma analizei planurilor istorice ale Bucureștiului ce datează până în 1911 (inclusiv), s-a constatat faptul că segmentul actualului bd. Dacia aflat la est de str. Icoanei (fosta str. G-ral Lahovary, cf. Planului din 1911) păstrează în mare parte conformarea traseului și a parcelarului, fiind cea mai veche porțiune a actualului bulevard.

Tronsonul cuprins între str. Viitorului și str. Silvestru (porțiune denumită str. Gh. D. Palade, cf. Planului din 1911), alături de străzile adiacente – str. Chiriac Bidoianu (fosta str. Zidarului, cf. Planului din 1911), str. Suvenir și intr. Prepeliței (fosta Alee Vilagros, cf. Planului din 1911) - își mențin aproape neschimbate traseul și forma parcelelor, fondul construit din această zonă fiind edificat ante 1911.

Segmentul delimitat de actuala str. Icoanei și str. Viitorului a fost regularizat ulterior, urmărind îndeaproape traseul fostelor străzi Orientului și Gemeni; o mare parte din fondul construit identificat în planul de la 1911 se păstrează în prezent.

Planul de la 1911 atestă faptul că zona aflată la vest de actuala Str. Icoanei prezintă o conformare diferită de cea din prezent, specifică orașului de la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX, cu parcele lungi, în mare parte needificate, în vecinătatea actualului Parc Ioanid aflându-se și crematoriul de gunoaie al Comunei. Planul din 1911 oferă o primă mențiune a actualului bulevard, creat pe latura de nord a noului Parc Ioanid.

- **între 1911 - 1914:** trasarea segmentului cuprins între str. Polonă și str. Aurel Vlaicu; Porțiunea cuprinsă între str. Polonă și str. Aurel Vlaicu a fost trasată după 1911, pe Planul Orașului București din 1914 fiind menționat noul bulevard trasat în vecinătatea Parcului Ioanid – Bulevardul Nou. Tot în această perioadă este realizat un prim plan de lotizare a parcelarului din vecinătatea Parcului Ioanid. Întreaga porțiune cuprinsă între str. Icoanei și Piața Romană își păstrează caracterul identificat în planul din 1911.
- **perioada interbelică:** sistematizarea segmentelor cuprinse între Calea Dorobanților - str. Polonă, str. Aurel Vlaicu – str. Icoanei și intervenții punctuale între str. Icoanei și str. Silvestru;

Planul din 1921 arată că se păstrează situația identificată pe planul din 1914, cu mențiunea că noul bulevard primește denumirea de Bd. Dacia. În a doua jumătate a anilor '20 se definitivează Parcelarea Ioanid și se construiesc imobilele din vecinătatea parcului cu același nume. Traseul noului bd. Dacia este continuat întâi

spre vest, unde intersectează str. Romană (actuala str. M. Eminescu), iar mai apoi spre est, unde segmentul de pe latura de nord a Parcului Ioanid este extins peste amplasamentul fostului crematoriu de gunoaie până la intersecția cu str. Icoanei și continuat de succesiunea străzilor Orientului, Gemeni și Palade.

- **a doua jumătate a secolului XX:** intervenții punctuale în conformarea profilului bd. Dacia, definirea spațiilor publice;

Planul cadastral din 1974 relevă mici modificări la nivelul tramei stradale față de situația anterioară, fiind însă vizibilă configurarea actuală a Pieței Spaniei (amenajată pe locul fostului crematoriu) și a Pieței Galați (azi Piața Gemeni). Segmentul cuprins între Calea Dorobanților și Piața Romană primește aspectul actual către sfârșitul anilor '70. Tot în această perioadă este modificată porțiunea cuprinsă între Str. Silvestru și Calea Moșilor, odată cu schimbarea profilului stradal al Căii Moșilor, când cea mai mare parte a clădirilor istorice a fost demolată pentru a face loc blocurilor de locuințe.

- **post 1990:** intervenții punctuale agresive;

Intervențiile noi reacționează la evoluția istorică a zonei protejate Dacia. Astfel, sunt prezente modificări consistente ale segmentului estic, în special pe tronsonul cuprins între str. Icoanei și Calea Moșilor, caracterizat de un fond construit mai puțin dens și valoros, unde au fost identificate demolări și inserții noi, care de cele mai multe ori nu respectă caracterul zonei.